

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

25. De D. Petro Apostolo, qui mœniorum Romanorum partem tuendam suscipiens, ab hostium impetu liberam conseruavit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](#)

roen istum paulò ante obitum, sacris nostris initiatum, atq; ad diuinum lauacrum admisum esse. Non absimile est, quod Syrorum astris legimus 4. Reg. 7. in quibus cum diuinus audiretur sonitus curruum & equorum exercitus plurimi, dixerunt ad inuicem. Ecce mercede conduxit aduersum nos Israel reges Gethæorum & Aegyptiorum, venerunt super nos, surrexerunt ergo & furerunt in tenebris, & dereliquerunt templa sua, & equos & asinos in castris, fugeruntque animas tantum suas saluare cupientes.

Procopius libr. 1. de bello Gotorum, De Dicitur Apostolo, qui maniorum Romanorum partem tuendam suscipiens, ab hostiis petularam conseruavit.

CAP. XXV.

Gothis Romam obsidentibus, apud portam Pincianam proximi muri pars quaedam lapidum laxata iam pridem cuncte page, sciuncta spectatur, non tantum dilata, sed à medio ad summum fastigium scissi, ut sanè collapsa, nec alias resoluta, sed verius sicut inclinata, ut cætero muro extrinsecus tam prominentior esse appearat, partim relictior. Hanc muri partem cùm demoliri maxime Belisarius niteretur, & iterato assediare coepisset, oblitore Romani Petrum Apostolum pro indubitate se compresuisse affirantes, eius loci tuendi pollicitum curam suscepturnum: Quid vtique Romanis ex

successit, quandoquidem nec eo die, quo per
Gothos sunt mœnia oppugnata, nec per omne
id tempus, quo urbem obsederant Barbari,
hostilis vis villa ad hunc locum peruenit, nec
plane vñquam eodem tumultuatum. Et sanè
me admiratio subit, nec Romanis nec hosti-
bus ipsis, in ea tam diutina urbis obsidione in
memoriam venisse, muri hanc partem: quæ res
cum miraculi postea loco sit habita, nec sarcin-
re quidem in posterū quisquā, nec de integro
restituere ausus est: sed ad hunc diem ea è re-
gione seiuictus permanet murus.

Gregor. *Turonensis lib. 2. cap. 5. historia Franco-*
rum, De Chuniis in Gallias prorumpenti-
bui, & quomodo S. Seruatus Tungrorum
Episcopus precatus sit Deum, & SS. Apo-
stolos, ne gentem illam, Barbaram, Gallias
vastare permitteret.

C A P. X X V I.

CHUNIS in Gallias irruptionem meditan-
tibus, erat apud Tungros oppidum Ser-
uatius eximæ sanctitatis Episcopus, qui
vigilijs ac ieiunijs vacans, crebro lachryma-
num imbre perfusus, Domini misericordiam
precabatur, ne vñquam gentem hanc incredu-
lam, seque semper indignam in Gallias veni-
re permitteret. Sed sentiens per spiritum, pro-
delictis populi, sibi hoc non fuisse cōcessum,
confilium coepit, vt expeteret urbem Roma-
nam, scilicet vt adiunctis sibi Apostolicæ vir-
tutis patrocinij, quæ humiliter à Domino fla-

S 5 gita-